

רע"פ 4748/19 - עו"ד ארנון ברק נגד עו"ד מאיר טויזר

בבית המשפט העליון

רע"פ 4748/19 - ד'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: עו"ד ארנון ברק

נגד

המשיב: עו"ד מאיר טויזר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בע"פ 21137-06-18 מיום 25.3.2019 שניתן על ידי כב' השופטת העמיתה ד' ברלינר, השופטת ש' זמיר והשופט ש' יניב

המבקש: בעצמו

בשם המשיב: עו"ד אברהם ברזל

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת העמיתה ד' ברלינר, השופטת ש' זמיר והשופט י' יניב) בע"פ 21137-06-18 מיום 25.3.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המשיב על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט ע' אלקלעי) בת"א 26-09-13 מיום 23.4.2018.

2. בין הצדדים, עורכי דין בעיסוקם בתקופה הרלוונטית, נתגלעה מחלוקת ביחס להעברת סכומי כסף מידי המשיב למבקש בגין תשלומים שקיבל מלקוחות שהפנה אליו המבקש.

3. ביום 28.1.2015 נתן בית משפט השלום בתל אביב-יפו תוקף של פסק דין להסכם פשרה אליו הגיעו הצדדים.

במסגרת הסכם הפשרה הסכימו הצדדים כי המשיב ישלם למבקש שליש מכל תשלום שהועבר לו על ידי 126 לקוחות שהפנה אליו המבקש, בקיזוז הוצאות גבייה ובצירוף הצמדה וריבית.

עוד נקבע בסעיף 8 להסכם הפשרה כי:

"בתיקים בהם ממשיך הנתבע [המשיב -י' א'] לקבל תשלומים מאת הלקוחות, ישלם הנתבע לתובע [המבקש -י' א'] את השליש כאמור בהתחשבות שתבוצע בין הצדדים אחת לרבעון".

4. משלא העביר המבקש למשיב את מלוא הסכומים בהתאם להתחשבות האמורה, פנה המבקש לבית משפט השלום בבקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט.

5. בהחלטתו מיום 23.4.2018 קיבל בית המשפט את בקשת המבקש, תוך שקבע כי על המשיב להעביר לו פעם בשלושה חודשים דו"ח המפרט את סכומי הכסף אותם הוא מקבל מלקוחות שהופנו אליו.

עוד נקבע כי המשיב יעביר לידי המבקש דו"ח המפרט את סכומי הכסף שקיבל מלקוחות אשר הופנו אליו מיום פסק הדין אשר נתן תוקף להסדר הפשרה ועד ליום מתן החלטה זו, וזאת תוך 20 יום מיום מתן ההחלטה.

לבסוף, הורה בית המשפט כי ככל שהדו"ח או שליש מסכום הכסף האמור לא יועברו לידי המבקש במועד, ישלם המשיב קנס בסך של 1,500 ש"ח בגין כל יום איחור, ומינה בהסכמת הצדדים מומחה חשבונאי לבדיקת יתר ההתחשבות ביניהם.

6. המשיב ערער על החלטה זו בפני בית המשפט המחוזי, וציין בדיון שנערך בפניו כי הצדדים ממתינים לחוות דעתו של המומחה החשבונאי.

לנוכח זאת, ובעקבות המלצת בית המשפט, חזר בו המשיב מערעורו, והערעור נדחה. לצד זאת, קבע בית המשפט המחוזי כי הקנס אשר הושת עליו יחושב כך שיהא עליו לשלם סך של 1,500 ש"ח בגין כל יום איחור החל מיום 7.4.2019, כשנה לאחר המועד אשר נקבע בהחלטת בית משפט השלום.

7. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי משקבע בפסק דינו "שתי קביעות הסותרות זו את זו" - האחת, כי יש לדחות את ערעור המשיב; השניה, כי יש לדחות את מועד תשלום הקנס שהושת עליו ב-11 חודשים וזאת לטענתו "ללא כל נימוק".

עוד טוען המבקש כי נכון למועד הגשת הבקשה, לא מילא המשיב אחר הוראות הסדר הפרשה, וכי הותרת פסק דינו של בית המשפט המחוזי על כנו תגרום לביטולו של חיוב כספי גבוה המגיע לו כדין.

8. דין הבקשה להידחות.

9. כידוע, הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו עיוות דין קיצוני או אי צדק מהותי.

10. עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

טענותיו של המבקש ממוקדות כולן בסוגיה האם בנסיבות העניין היה ראוי כי הקנס אשר הושת על המשיב יחושב כך שיהא עליו לשלמו החל מיום החלטת בית משפט השלום, או כשנה לאחר מכן בהתאם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי. טענות אלו אינן מעלות כל סוגיה עקרונית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש.

11. זאת ועוד, איני סבור כי למבקש ייגרם עיוות דין כלשהי כתוצאה מדחיית בקשתו.

בית משפט זה שב ופסק כי חיוב קנס על פי פקודת בזיון בית משפט אינו נעשה לטובת בעל דין אלא לטובת המדינה, וכי סכום הקנס משולם לאוצר המדינה (וראו: ע"פ 10288/09 רכס פרויקטים חינוכיים בע"מ נ' קבלי, בפסקה 9 (17.5.2010)). משכך, דחיית מועד תשלום הקנס אשר הושת על המשיב אינה צפויה לגרום לנזק כלשהו למבקש.

12. בשולי הדברים יוער כי המסגרת הדיונית המתאימה לבקשת המבקש בפני בית משפט השלום אינה הגשת בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט, שכן מושא הבקשה הוא אכיפת פסק דין אשר העניק תוקף להסכם פשרה שהצדדים חלוקים בשאלת פרשנותו והאם הופר (וראו: רע"פ 7148/98 עזרא נ' זלזניאקפ"ד נג(3) 337, 349-350 (1999); רע"א 4319/12 שאולין נ' מליבו בניה בע"מ (18.6.2012)).

יחד עם זאת, ומשטענה זו לא הועלתה על ידי המבקש במסגרת בקשת רשות הערעור, לא מצאתי לנכון להידרש לה במסגרת החלטה זו.

13. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ט' באלול התשע"ט (9.9.2019).

ש ו פ ט

עמוד 3

